

امضای پیمان برای امنیت ما و یا خود شما!؟

فضای سیاسی کشور را موضوع امضای پیمان امنیتی با امریکا چنان مصروف ساخته که مضرات دمه ، دود چوب و سنگ ذغال و خاک کوچه و بازار فضای شهر کابل عزیز را همه به فراموشی سپرده اند!

چنانکه آگاهید نیروهای بین المللی در راس دولت امریکا ، زیر بھانه ای مبارزه علیه تروریسم به افغانستان تجاوز عریان مسلحانه کردند. و نوکران گوش بفرمان شان را بر کرده های ملت داغیده، خسته، بی خانه و سرگردان ، ما حاکم ساختند.

طی دوازده سال حاکمیت متجاوزین، بین نوکران و بادا ران ، برای فریب ملت افغانستان جنگ موش و پشک جریان دارد .

اشغالگران با صدور "دموکراسی" از طریق نظامی ، بانک بین المللی ، و دستگاههای استخباراتی ، زمینه های نفوذ ریشه های استعماری را عملن در مزرعه نیمه سفت کشور ما آماده گردانیده و با امضای قرارداد "امنیتی" با دولت مزدورش میخواهد میخ "اسپ وحشی" اش را در مرز و بوم "گورستان متجاوزین" ، برای همیش بکوبند.

متجاوزین در مناطق جنوبی کشور زمینه های کشت کوکنار را قصدن مساعد ساختند تا برای طالبان پول خرید سلاح را کمک شوند. ایران، پاکستان، خروج نیروهای خارجی در سال 2014 و طالبان را مترسک قرار داده اند تا ملت خسته از جنگ را در گوشه از تنگناه گیر بیاورند تا مار گزیده را از ریسمان دراز بترسانند.

صحنه سازی های پشت پرده با سیا، و خیمه بازی های حاکمین اشغال گر با مزدوران و دست پروردگان شان سناریو های هالیودی است که اشغالگران از اینطریق میخواهند ذهن و روان ملت محزون ما را بیشتر شکنجه دهند و با پیشکش و تجویز قرص های افیون شده "دموکراسی" ، "انتخابات" و "بازار آزاد" به توده های افغانستان، به اصطلاح ارامش را بیاورند و با این نیرنگ ها قباله اشغال را با بلند کردن داستان افسون شدگان "صلح" در "لویه جرگه" رسمت بدهند. تا باشد که کلمه "اشغالگر" را به "دوست و همکار" تعویض کنند و با این سند بر چشمان حقیقت بین جهانیان خاک بپاشند، و دسترخوان رزق شان را برای

مدت طولانی تری برکشور ما هموار نگهدارند.

دولت مزدور، "شورای ملی"، "سنا"، و اعضای مشورتی "لویه جرگه" نه تنها مهر تاییدی بر پیمان امنیتی با امریکا میگذارند. بلکه برای برآورده ساختن بعضی خواست هایشان حتی شرایطی را نیز پیشکش میکنند. چنانچه خبر های سرچوک کابل می‌رساند که شاه شجاع امریکایی برای مورثی ساختن تخت کابل برای برادرش با امریکایی ها امضای پیمان را بعد از انتخابات شرط گذاشته است. نمایندگان واقعی ملت افغانستان هیچگاه حاضر به امضای پیمان که به فروش وطن محبوب شان تمام شود نمی‌گردند.

برای افغانها این سوال مطرح است که با امضای کدام پیمانی نیروهای بین الملل با سرکرده گی امریکا به افغانستان آمده بودند که حال ادامه حضورشان را برای سالیان آینده روی سندی رسمی می‌سازند؟ حضور امریکاییان در جنوب شرق اسیا برای تامین امنیت خودشان و دست درازی به امنیت کشور های شرق میانه و جنوب اسیاست که پلان های درازمدت شان را می‌خواهند در این ساحه عملی سازند. ملت افغانستان میداند که هیچ تجاوزگری به ساده گی از کشور اشغال شده شان خارج نمیشود. برای خروج این مهمان ناخوانده از تاریخ گذشته شان تجربه خواهند گرفت و صفحه نوین تاریخ افغانستان را با ان رقم خواهند زد و بیرق افغانستان ازاد را با سربلندی بر قله های پامیر به اهتزاز در خواهد آورد.

زنده باد ملت ازاده افغانستان

23 نوامبر 2013

هواداران ساما در امریکا